

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 113.723 van 16 december 2002
in de zaak A. 117.646/XIV-8888**

In zake : XXX,
 die woonplaats kiest bij
 advocaat J. KEULEN,
 kantoor houdende te 3500 HASSELT,
 Koningin Astridlaan 46

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door :
de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,

--

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Albanese nationaliteit, op 4 maart 2002 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 15 februari 2002 tot bevestiging van de beslissing van de minister van Binnenlandse Zaken van 15 januari 2002 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 15 februari 2002;

Gezien het verzoekschrift dat de verzoekende partij op dezelfde dag heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van dezelfde beslissing;

Gelet op de beschikking van 8 maart 2002 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 26 van voormeld koninklijk besluit;

Gelet op de beschikking van 21 oktober 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 27 november 2002;

Gehoord het verslag van staatsraad C. ADAMS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. KEULEN, die verschijnt voor de verzoekende partij, van adjunct-adviseur K. DEBERGH, die verschijnt voor de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de verzoekende partij België binnenkomt op 20 december 2001 en zich vluchteling verklaart op 21 december 2001; dat op 15 januari 2002 de minister van Binnenlandse Zaken beslist tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten; dat op 15 februari 2002 de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze beslissing bevestigt; dat dit de thans bestreden beslissing is, die als volgt is gemotiveerd:

“Volgens uw verklaringen zou u de Albanese nationaliteit bezitten en afkomstig zijn uit Bajram Curri. Op 17 november 1993, na de val van het communistisch regime in Albanië, zou uw vader Albanië verlaten hebben en naar Canada uitgeweken zijn. Op 15-jarige leeftijd zou u lid zijn geworden van het jeugdforum van de Democratische Partij (DP). In september 1995 zou uw neef een zekere A. S. vermoord hebben. Sindsdien zou uw familie een vendetta hebben met de familie S., die gericht was tegen alle mannen boven de 16 jaar van uw familie. Vanaf september 2000 tot 28 november 2001 zou u in het jeugdforum van de DP de functie van voorzitter van de lokale jongerenafdeling bekleed hebben. Als dusdanig diende u jongeren aan te zetten deel te nemen aan meetings van de DP. In september 2000 zou u deelgenomen hebben aan een meeting waar Ilir Meta, ex-eerste minister van Albanië, aanwezig was. Deze laatste zou toen S. B., de nationale voorzitter van de DP, beledigd hebben, hetgeen op zijn beurt zou geleid hebben tot onenigheid onder de deelnemers. Hierop zou Meta het bevel gegeven hebben aan de politie om hardhandig tussenbeide te komen. U zou die dag slachtoffer van dit geweld zijn geworden. De volgende dag zou u op straat, samen met enkele vrienden, door een speciale eenheid van de politie opgepakt zijn. Op het politiekantoor zou u te horen hebben gekregen dat u voorgaande dag de aanwezige jongeren zou aangezet hebben om te revolteren. Gedurende vier uur zou u geïntimideerd en bedreigd zijn, waarna u zonder gevolg zou vrijgelaten zijn. Op 28 november 2000 zou u deelgenomen hebben aan een protestmanifestatie gericht tegen de verkiezingsmanipulaties van 1 oktober 2000. Het zou tot een gewelddadige confrontatie zijn gekomen tussen de deelnemers en de aanwezige ordetroepen. De politie zou hierop het bevel hebben gekregen de manifestanten met geweld uit elkaar te slaan. Sommige manifestanten zouden hierop zelf de wapens bovengehaald hebben. Uiteindelijk zouden de problemen zich verspreid hebben tot aan het politiecommissariaat, van waaruit naar de manifestanten zou geschoten zijn. S. L., een vriend van u, zou hierbij neergeschoten zijn en u zou gewond zijn geweest. Voor uw eigen veiligheid zou u die dag naar familie in dorp Dragobi vertrokken zijn, waar u ondergedoken leefde tot in juni 2001 en geen problemen met de autoriteiten kende. U wijst dit laatste aan het feit dat de politie niet tot daar durft komen en het bovendien een bergachtig en ontoegankelijk gebied is. In de tussenliggende periode, terwijl u in Dragobi woonde, zou de politie u 2 à 3 keer in uw woning in Bajram Curri komen zoeken zijn. De eerste maal gebeurde dit op 29 november 2000. In deze periode zou tevens uw naam en foto in de Albanese kranten ‘55’ en ‘Rilindja Demokratike’ verschenen zijn. Op 30 november 2000 zou u van school zijn gestuurd. U zou sinds 28 november 2000 door de autoriteiten gezocht zijn. Via uw familie zou u eveneens vernomen hebben dat de rechtbank een onderzoek tegen u begonnen was. Sinds januari 2001 zou uw familie convocaties voor u van de rechtbank ontvangen hebben. U zou hier evenwel nooit op ingegaan zijn. Op 29 juni 2001 zou u naar Kosovo vertrokken zijn, omdat u zou vernomen hebben dat de autoriteiten massaal gingen optreden voor feiten waarvan

u verdacht werd. Bovendien waren er verkiezingen op komst. In Kosovo zou u verbleven hebben bij familieleden in Pristina en Pejë. U zou er geen problemen gekend hebben. Op 31 oktober 2001 zou u naar uw woning in Bajram Curri teruggekeerd zijn. Diezelfde dag zou uw appartementsgebouw met explosieven opgeblazen zijn. Deze explosieven zouden voornamelijk gericht zijn tegen u en A. H., de voorzitter van de DP, eveneens woonachtig in uw appartementsgebouw. Direct hierna, nog voor de politie ter plaatse kwam, zou u richting Kosovo vertrokken zijn. De rest van uw familie zou een onderkomen gezocht hebben bij familieleden. U zou uiteindelijk tot 10 december 2001 in Kosovo verbleven hebben, waarna u zou besloten hebben naar België te vertrekken. U dichte zichzelf weinig toekomstkansen toe in Kosovo. Op 10 december 2001 zou u teruggekeerd zijn naar Dragobi. Van daaruit zou u op 16 december 2001, in het bijzijn van uw broer, S. B. en zus, S. L., uw reis naar België aangevangen hebben. Uw vertrek uit Albanië zou hoofdzakelijk ingegeven zijn door de problemen die u er met de autoriteiten kende. De door u voornoemde vendetta zou hier eveneens, weliswaar op de tweede plaats, een rol ingespeeld hebben. U en uw broer zouden de leeftijd hebben bereikt waar ook jullie door deze vendetta gevisieerd werden. Tijdens uw reis naar België verloor u het contact met uw broer en zus. U kwam hier aan op 20 december 2001 en vroeg in België de volgende dag asiel aan. Ter staving van uw asielaanvraag legde u volgende documenten neer: een kopij van een paspoort, uitgereikt op 29 januari 2001 (bekomen via omkoping); een attest van de rechtbank van het District Tropojë, uitgereikt op 22 januari 2001, volgens dewelke er bij de rechtbank een strafonderzoek tegen u lopende is voor politieke redenen; een geboorteakte uitgereikt in Bajram Curri op 10 januari 2002; een attest van de gemeente Bajram Curri, uitgereikt op 24 december 2001, omtrent de explosie in uw woning op 31 oktober 2001; een attest van de sectie Tropojë van de DP, uitgereikt op 23 december 2001 over uw functie, activiteiten in het jeugdforum van de DP en de problemen die u hierdoor kende op 28 november 2000; een attest van het jeugdforum van de DP, uitgereikt in Tirana op 24 januari 2001; een artikel uit de krant 'Rilindja Demokratike' (RD) van 3 augustus 2001 over de gebeurtenissen van 28 november 2001; foto's van uw vernielde woning; een rapport van Amnesty International jaarboek 2001, met een verwijzing naar de gebeurtenissen van 28 november 2000 en de arrestaties die hierop volgden.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat uw opeenvolgende verklaringen niet eensluidend zijn. Zo verklaarde u op de Dienst Vreemdelingenzaken na de gebeurtenissen van 28 november 2001 naar uw oom in het dorp Dragobi gevlucht te zijn. Toen de situatie stabiel werd, keerde u naar huis terug en ging u opnieuw naar school (verhoorverslag DVZ, vraag 42). Op het Commissariaat-generaal bevestigt u inderdaad na de gebeurtenissen van 28 november 2001 naar uw oom in Dragobi gevlucht te zijn. Op 30 november 2001 zou u van school gestuurd zijn. U voegde er ditmaal evenwel aan toe tot 29 juni 2001 in Dragobi gewoond te hebben. U zou er eveneens school gelopen hebben. U kon in de tussenliggende periode niet terug naar huis want u werd actief door de politie en het gerecht gezocht. Van enige terugkeer naar huis, met de bedoeling er opnieuw te gaan wonen, of terugkeer naar uw vroegere school was geen sprake meer (verhoorverslag CGVS, p. 13 en 14). Nog op het Commissariaat-generaal stelde u op 29 juni 2001 naar Kosovo vertrokken te zijn. Daar zou u ondergedoken zijn bij familie in Pejë en Pristina (verhoorverslag CGVS, p. 13 en 17). Op geen enkel moment haalde u dit of een later verblijf in Kosovo aan tijdens uw verhoor op de Dienst Vreemdelingenzaken. Verder verklaarde u op het Commissariaat-generaal op 31 oktober 2001 naar uw woning teruggekeerd te zijn. Na de explosie, die daar die dag zou plaatsgevonden hebben, zou u nog diezelfde dag naar Kosovo teruggekeerd zijn. De rest van uw familie zou elders bij familie van uw moeder een onderkomen gevonden hebben (verhoorverslag CGVS, p. 15 en 16). Op de Dienst Vreemdelingenzaken, daarentegen, stelde u uitdrukkelijk samen met uw broer, zus en moeder, na de vernieling van uw woning, ondergedoken te zijn bij die familie van uw moeder (verhoorverslag DVZ, vraag 42). Daarenboven maakte u, tijdens uw verhoor op de Dienst Vreemdelingenzaken, geen melding van enige arrestatie door de politie in september 2000, terwijl u op het Commissariaat-generaal verklaarde gedurende vier uur opgepakt, geïntimideerd en bedreigd te zijn (verhoorverslag CGVS, p. 10 en 11). U maakte, in tegenstelling tot op het Commissariaat-generaal, tijdens uw verhoor op de Dienst Vreemdelingenzaken evenmin melding van politiebezoeken in uw woning en het feit dat er door het gerecht een onderzoek tegen uw persoon opgestart werd, terwijl u op het Commissariaat-generaal verklaarde dat dit het hoofdmotief vormde voor uw vlucht uit Albanië (verhoorverslag CGVS, p. 9). De bloedwraak waarvan melding zou, volgens uw verklaringen op het Commissariaat-generaal, slechts een bijkomende reden van uw vertrek uit Albanië zijn (verhoorverslag CGVS, p. 9). De verklaringen omtrent uw problemen met de politie en het gerecht, afgelegd op het Commissariaat-generaal, zijn daarenboven weinig verenigbaar met uw verklaringen gedaan op de Dienst Vreemdelingenzaken dat u na stabilisering van de situatie (doelend op de gebeurtenissen van november 2000) effectief terugkeerde naar huis en uw studies op school hervatte. U zou uiteindelijk, volgens uw verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken, Albanië verlaten hebben omdat uw woning vernield was, en u niet de beloofde financiële vergoeding hiervoor kreeg van de gemeente, alsook omdat de ruzie tussen uw familie en de familie Shpati verergerde in juni 2001. U en uw broer de leeftijd hadden bereikt waarop de vendetta ook tegen jullie van toepassing was, de economische toestand bovendien slecht was,

en omdat u bang zou zijn geweest om voor de gebeurtenissen van 28 november 2000 gearresteerd te worden (verhoorverslag DVZ, vraag 42). De vendetta en de slechte economische toestand vormden volgens uw verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken duidelijk het hoofdmotief van uw vertrek.

Verder dient opgemerkt te worden dat u tijdens uw verhoor op het Commissariaat-generaal niet aannemelijk kon maken daadwerkelijk de functie van lokale voorzitter van het jeugdforum van de DP bekleed te hebben en als dusdanig ingestaan te hebben voor de organisatie en politieke bewustmaking van de jongeren in Tropojë. Gevraagd naar de nationale voorzitter van het jeugdforum van de DP, slaagde u er niet in deze correct te benoemen. Gevraagd naar de naam van de voorzitter van dit jeugdforum voor het district Tropojë, bleef u het antwoord schuldig. Gevraagd naar de organisatiestructuur van dit forum kon u evenmin een duidelijk antwoord geven. Gevraagd of u een lidkaart had van dit jeugdforum stelde u deze nooit gehad te hebben, omdat dit gewoonweg niet bestond. U zou evenmin een gewone lidkaart gehad hebben van de Democratische Partij, alsook zou u evenmin zulk een lidkaart ooit gezien hebben (verhoorverslag CGVS, p. 7 en 8). Nochtans bestaan beide lidkaarten en zijn zij algemeen verspreid binnen de Democratische Partij en het jeugdforum van de DP.

Verder dient te worden opgemerkt dat aan de door u neergelegde attesten van de districtsrechtbank van Tropojë, alsook het attest van de gemeente Bajram Curri en het attest van de sectie Tropojë van de DP, geen doorslaggevende bewijskracht kan gegeven worden. Al deze attesten zijn duidelijk zichtbaar gemaakt op één-en-hetzelfde typemachine. Daarenboven is het zo dat twee laatstgenoemde documenten kopieën zijn, die nadien afgestempeld en getekend werden. Wat de twee attesten van de rechtbank betreft, dient erop gewezen te worden dat ofschoon dit officiële stukken zouden zijn, waarin bovendien melding wordt gemaakt van een strafonderzoek tegen u, zij op geen enkel moment vermelden op basis van welke artikelen van het strafwetboek u een overtreding zou gemaakt hebben. Verder benoemen zij evenmin de feiten waarmee u een inbreuk op de wet zou gepleegd hebben. De vermelding in één van deze attesten al zou er een onderzoek lopen omwille van politieke redenen is eveneens bevreemdend, gezien voornoemde vaststellingen. Het is bovendien algemeen geweten dat het voor personen van Albanese origine gemakkelijk is zich te voorzien van valse documenten. Bovendien verklaarde u op het Commissariaat-generaal uw paspoort via omkoping op een illegale manier bekomen te hebben (verhoorverslag CGVS, p. 3 en 4).

Gezien bovenstaande vaststellingen kan evenmin enig geloof gehecht worden aan het door u neergelegde attest van het jeugdforum van de DP, alsook het krantenartikel uit de krant 'Rilindja Demokratike', een krant die officieel verbonden is met de DP. Beiden bezwaarlijk als een objectieve bron beschouwd worden. Hier kan nog aan toegevoegd worden dat uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt dat het mogelijk is om, in ruil voor geld, eerder welk artikel te laten verschijnen in een Albanese krant.

Bijkomend kan nog opgemerkt worden dat u beweert dat de explosie die op 31 oktober 2001 plaatsvond in uw woning zowel gericht zou zijn tegen A. H. als uzelf, terwijl dat verschillende bronnen in de Albanese media op geen enkel moment uw naam, in tegenstelling tot deze van A. H., als zijnde het doel van deze aanval, vermelden.

Gezien bovenstaande vaststellingen kan dan ook geen enkel geloof gehecht worden aan uw vluchtrelaas- en motieven.

Tenslotte dient er op gewezen te worden dat de overige dossierstukken, met name het kopij van uw paspoort, uw geboorte-akte, de foto's van uw vernielde woning en het rapport van Amnesty International niet van die aard zijn of elementen bevatten die bovenstaande vaststellingen kunnen doen wijzigen, omdat zij enkel betrekking hebben op uw identiteit en algemeen handelden over de gebeurtenissen van 28 november 2000."

2.

2.1. Overwegende dat de verzoekende partij in een eerste middel de "schending van de motiveringsplicht" opwerpt en dit als volgt toelicht:

"Eerste Middel: schending van de motiveringsplicht

Dat verzoeker d.m.v. schriftelijke conclusies, die neergelegd werden ter zitting dd. 04/02/2002 van het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, reeds zijn beklag maakte over de omstandigheden waarin zijn eerste verhoor door de Dienst Vreemdelingenzaken werd afgenomen.

Dat verzoeker ter zitting herhaalde dat hij, rekening houdende met zijn fysieke, emotionele en psychologische toestand en zijn minderjarige leeftijd, niet in staat was om zijn echte relaas uit de doeken te doen.

Dat dit a fortiori geldt, nu het verhoor door de Dienst Vreemdelingenzaken geschiedt volgens een strict regime van vraag en antwoord.

Dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen desalniettemin meent te moeten concluderen tot niet eensluidende verklaringen.

Dat echter conform art. 62 van de Vreemdelingenwet de administratieve beslissingen met redenen omkleed dienen te worden.

Dat bovendien uit de rechtspraak van de Raad van State volgt dat het de wil van de wetgever geweest is te eisen dat een individuele bestuurshandeling duidelijk, nauwkeurig en rechtsgeldig zou worden gemotiveerd.”.

Overwegende dat het eerste motief van de bestreden beslissing, namelijk het feit dat de opeenvolgende verklaringen van de verzoekende partij niet eensluidend zijn, op gedetailleerde wijze is uitgewerkt met nauwkeurige aanduiding van de tegenstrijdigheden en de vindplaats van de diverse verklaringen in de verhoorverslagen; dat aldus aan de vereiste van de formele motiveringsplicht is voldaan, nu de verzoekende partij in de bestreden beslissing zelf de motieven kan terugvinden waarop zij is gesteund; dat, voor zover de verzoekende partij impliciet de schending van de materiële motiveringsplicht zou opwerpen, zij zich beperkt tot algemene opmerkingen die op geen enkele concrete verklaring zijn terug te brengen; dat aldus niet wordt aangetoond dat de materiële motivering gebrekkig zou zijn; dat het middel ongegrond is;

2.2. Overwegende dat de verzoekende partij in een tweede middel de “schending van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur” opwerpt en dit als volgt toelicht:

“Tweede Middel: schending van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur

Dat het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen in zijn beslissing als volgt stelt:

‘Het is bovendien algemeen geweten dat het voor personen van Albanese origine gemakkelijk is zich te voorzien van valse documenten’.

Dat zij ook volgende beschouwing in haar beslissing opneemt:

‘Hier kan nog aan toegevoegd worden ... dat het mogelijk is om, in ruil voor geld, eender welk artikel te laten verschijnen in een Albanese krant.’

Dat dergelijke formuleringen en opvattingen natuurlijk op alle gevallen kunnen worden toegepast.

Dat eveneens op zulke manier elk bewijskrachtig documenten van tafel kan worden geveegd.

Dat dergelijk handelen manifeste inbreuk betekent op het redelijkheidsbeginsel, waartoe ook het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen, als bestuurlijke instantie gehouden is.”.

Overwegende dat de verzoekende partij aldus slechts op algemene wijze stelt dat de vaststellingen van de commissaris-generaal te algemeen zijn en dat zo het redelijkheidsbeginsel is geschonden; dat zij voorbij gaat aan de zeer concrete uiteenzetting in de bestreden beslissing van de redenen waarom de welbepaalde attesten niet ernstig worden genomen; dat de twee door de verzoekende partij geciteerde zinsneden slechts een besluit of een bijkomende opmerking na die concrete motivering vormen; dat niet wordt aangetoond dat de commissaris-generaal op onredelijke wijze tot zijn beoordeling is gekomen; dat het middel ongegrond is;

2.3. Overwegende dat de verzoekende partij in een derde middel “machtsafwending” opwerpt en dit als volgt toelicht:

“Derde Middel: middel van machtsafwending

Dat de rechtsleer van oordeel is dat het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen, bij het uitoefenen van enige weigeringsbevoegdheid, zorgvuldig en redelijk te werk moet gaan.

Dat deze zorgvuldigheidsplicht o.a. inhoudt dat het bestuursorgaan alle rechtstreeks bij het besluit betrokken belangen moet afwegen.

Dat verzoeker een minderjarige leeftijd heeft.

Dat verzoeker aldus de rechten bezit zoals bepaald door het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989.

Dat dit Verdrag ook door België geratificeerd werd.

Dat de beslissing van het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen echter totaal geen rekening houdt met deze rechten en de belangen van de minderjarige verzoeker.

Dat ten gevolge van dergelijke flagrante schendingen van hoger vermelde middelen de bestreden beslissing dient vernietigd te worden.”.

Overwegende dat de verzoekende partij niet het minste element aanvoert waaruit zou kunnen blijken dat een ongeoorloofd oogmerk het enige doel is van de bestreden beslissing; dat het middel onontvankelijk is nu niet wordt aangetoond op welke wijze er machtsafwending zou zijn; dat, in de mate dat de schending van de zorgvuldigheids- en de redelijkheidsplicht in het middel vervat zitten, uit de bespreking van het tweede middel reeds blijkt dat deze niet geschonden zijn; dat, in de mate dat de schending van het Verdrag inzake de rechten van het kind in het middel vervat zit, dit niet op ontvankelijke wijze kan worden aangevoerd nu voormeld verdrag geen directe werking heeft; dat de verzoekende partij niet eens aanwijst welke bepaling van dat verdrag zou zijn geschonden;

3. Overwegende dat de verzoekende partij geen gegrond middel tot nietigverklaring heeft aangevoerd; dat er derhalve grond is om toepassing te maken van artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; dat de vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zestien december tweeduizend en twee, door :

de HH. C. ADAMS,

M. MILOJKOWIC,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,
toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. MILOJKOWIC.

C. ADAMS.